

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI SVET

Komisija za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide

8

Številka: 540-01/16-2/1
Ljubljana, 26. 1. 2017

EPA 1630-VII

Komisija za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide je, na podlagi 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo, 95/09 – odl. US, 21/13 - ZFDO-F) in 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09, 101/10, 6/14 in 26/15), sprejela

Mnenje

k Predlogu Zakona o osebni asistenci (ZOA) – druga obravnava

Komisija za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide je na 66. seji 26. 1. 2017 obravnavala Predlog zakona o osebni asistenci (ZOA), ki ga je v obravnavo Državnemu zboru predložila Skupina poslank in poslancev (prvopodpisana Iva Dimic).

Komisija predlog zakona **podpira**.

Predlog zakona celovito in sistemsko ureja pravice s področja osebne asistencije invalidnim osebam. Zakon sledi temeljnemu namenu Konvencije OZN o pravicah invalidov zagotoviti pravice do dostojanstva, enake obravnave in samostojnega življenja in vloge v družbi. Zakon omogoča invalidnim osebam, upravičencem po zakonu, da lahko neodvisno in enakovredno z drugimi državljani odločajo o svojem življenju in se dejavno vključujejo v skupnost. Osebna asistenca naj bi se zato zagotavljala na vseh področjih udejstvovanja upravičencev - doma, na delovnem mestu, izobraževanju in v svojem socialnem okolju. Predlog zakona definira pojem osebne asistencije, opredeljuje pogoje in postopek za pridobitev te pravice, način izvajanja osebne asistencije, izvajalce in obliko njenega financiranja.

Komisija ugotavlja, da ima zakon široko podporo tako s strani odločevalcev kot strani uporabnikov ter stroke. Na predlog so se z mnenji in pripombami odzvali Skupnost centrov za socialno delo Slovenije, Društva gluhoslepih Slovenije DLAN in Zveza društev vojnih invalidov Slovenije. Komisija se je seznanila z namenom predlagatelja, da v svojih amandmajih smiselno upošteva njihove pripombe in predlog zakona dopolni v nadaljevanju zakonodajnega postopka.

Razpravljavci – predstavniki Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, invalidskih organizacij in stroke – so pojasnili, da se osebna asistenca

sicer izvaja in programsko financira že vrsto let, vendar pa ni enako dostopna vsem upravičencem oz. so čakalne vrste in se izvaja v različnih omejenih oblikah, torej necelovito, storitve so le sofinancirane, 40 odstotkov pa morajo različne invalidske organizacije zagotoviti same. Osebna asistenca je namenjena tistim uporabnikom, ki potrebujejo najvišjo stopnjo pomoči oz. so od nje življenjsko odvisni. Za invalidne osebe z manjšimi potrebami pomoči pa se bodo še naprej lahko uveljavljali programi pomoči na domu in posebni socialni programi.

Komisija posebej izpostavlja, da predlog zakona, glede na vse dosedanje neuspešne formalne poskuse za sprejem zakona od leta 2010 oz. prizadevanj invalidnih organizacij od leta 2000, pomeni zelo pomembno pridobitev za invalidne osebe. S tem država prevzema odgovornost in obveznost enakopravnega obravnavanja ranljivejše skupine državljanov. Komisija še poudarja, da morajo biti v izvajanje ukrepov za zagotavljanje pravice do osebne asistencije, ki je komplementarna pravica, prepletene vključene različne institucije na državni in lokalni ravni, nevladne organizacije, uporabniki in izvajalci, ki morajo medsebojno sodelovati v prizadevanju za uresničitev zakonskih ciljev.

* * *

Za poročevalko je bila določena članica komisije mag. Darija Kuzmanič Korva.

Mag. Damijana Zelnik, l.r.

Mag. Peter Požun, l.r.
predsednik komisije